

اظهارنظر کارشناسی درباره:
«طرح حمایت از هنرمندان و استادکاران صنایع دستی»
(اعاده شده از شورای نگهبان)

مقدمه

شورای محترم نگهبان پس از بررسی مصوبه اولیه مجلس درخصوص «طرح حمایت از هنرمندان و استادکاران صنایع دستی» ایراداتی را متوجه این مصوبه دانست. از جمله مطابق بند «۳» اظهارنظر خود، ماده (۸) این طرح را به جهت افزایش هزینه عمومی، مغایر با اصل هفتادوپنجم قانون اساسی تشخیص داد. از این رو مجلس نیز به منظور رفع ایرادات مزبور اصلاحاتی را نسبت به مصوبه خود اعمال و برای بررسی مجدد به شورای نگهبان ارسال کرد. لکن شورای نگهبان در نظریه اخیر خود بیان داشت که «علی‌رغم اصلاحات به عمل آمده در ماده (۸)، ایراد بند «۳» قبلی این شورا کماکان به قوت خود باقی است». لذا کمیسیون ذیربط، اصلاحاتی را نسبت به مصوبه پیشین مجلس، اعمال کرد که در این گزارش به بررسی اصلاحات صورت گرفته خواهیم پرداخت.

بررسی مصوبه کمیسیون

بهموجب ماده (۸) مصوبه اولیه مجلس شورای اسلامی «صندوق توسعه صنایع دستی ایران» تشکیل، و منابع و نحوه تهیه اساسنامه آن تعیین گردیده بود، لکن شورای نگهبان ماده مزبور را به جهت افزایش هزینه‌های عمومی مغایر اصل هفتادوپنجم قانون اساسی شناخت.

مجلس شورای اسلامی در مصوبه دوم خود، به منظور رفع ایراد مغایرت این ماده با اصل هفتادوپنجم (۷۵) قانون اساسی صدر ماده را اصلاح نمود و بیان داشت عنوان «صندوق احیا و بهره‌برداری از اماکن تاریخی و فرهنگی» به «صندوق توسعه صنایع دستی و فرش و احیا و بهره‌برداری از اماکن تاریخی و فرهنگی» اصلاح می‌گردد، (تا از این طریق صندوق جدیدی ایجاد نشده و عنوان صندوق موجود اصلاح گردد). اما در این مرحله نیز شورای نگهبان ایراد سابق خود را درخصوص این ماده کماکان باقی دانست.

حال پس از اظهارنظر اخیر شورای نگهبان، کمیسیون تغییراتی را در متن ماده مذکور به عمل آورده است که براساس آن، ضمن اینکه تصریح نموده صندوق فوق‌الذکر، صندوق موجود می‌باشد، منابع صندوق مذکور را از محل بخشی از تسهیلات صندوق کارآفرینی امید و کمک‌های بخش دولتی و غیردولتی و درآمدهای حاصل از فعالیت صندوق دانسته است و همچنین به دولت این اختیار را داده است که سی درصد از درآمدهای سازمان میراث فرهنگی را به این صندوق اختصاص دهد.

مخصوص سخن علی

مشخصات طرح

دوره دهم - سال دوم

شماره ثبت:

۱۴۲

شماره چاپ:

۷۸۵

تاریخ چاپ:

۱۳۹۶/۱۰/۱۰

معاونت پژوهش‌های

سیاسی - حقوقی

دفتر: مطالعات

حقوقی

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۲۴۰۱۵۷۱۷

تاریخ انتشار:

۱۳۹۶/۱۰/۲۴

در خصوص اصلاحات صورت گرفته مسئله‌ای که وجود دارد این است که، «صندوق احیا و بهره‌برداری از اماکن تاریخی و فرهنگی»، با اهداف و منظور مشخصی به موجب قانون برنامه پنج‌ساله چهارم توسعه تشکیل گردیده و منابع این صندوق نیز جهت انجام وظایف و تکالیف مقرر، پیش‌بینی شده است و اضافه شدن وظایف دیگر از جمله توسعه صنایع دستی و فرش، به وظایف این صندوق (علی‌رغم اینکه صندوق جدیدی تشکیل نشده است)، مستلزم افزایش هزینه‌های این وظیفه جدید و بالتبع نیازمند تعیین محل جدید تأمین اعتبار است. لکن منابع تعیین شده در این ماده نمی‌تواند تأمین‌کننده منابع موردنظر باشد؛ چراکه منابع مزبور در این ماده مانند «بخشی از تسهیلات صندوق کارآفرینی» و «کمک‌های بخش‌های دولتی و غیردولتی» علاوه بر اینکه دارای ابهام هستند و مشخص نیست چه بخشی از این منابع در اختیار صندوق قرار می‌گیرد و سهم آنها در تأمین منابع مورد نیاز چه قدر است، هریک هم‌اکنون دارای هزینه‌کرد و محل مصرف مشخصی هستند و لذا نمی‌توان منابع مزبور را به‌عنوان محل تأمین اعتبار هزینه‌های جدید تلقی نمود.

همچنین اعطای اختیار اختصاص ۳۰ درصد از درآمدهای سازمان میراث فرهنگی جهت تقویت منابع صندوق نیز با عنایت به اینکه در بردارنده نوعی اختیار برای دولت بوده است، منبع تأمین اعتبار صندوق برای وظایف جدید پیش‌بینی شده، محسوب نمی‌شود.

نتیجه‌گیری

با عنایت به توضیحات مطروحه، منابع پیش‌بینی شده در مصوبه اصلاحی کمیسیون به جهت اینکه طریقی جدید برای تأمین افزایش هزینه‌های صورت‌گرفته محسوب نمی‌شود و منابع مزبور هم‌اکنون موجود بوده و محل مصرف مشخصی دارند، ایراد شورای نگهبان در خصوص مغایرت ماده (۸) با اصل هفتاد و پنجم قانون اساسی کماکان پابرجا به نظر می‌رسد.

